

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Bidrag af Statskassen til Amtsrepartitionsfondene.

(1ste Behandling findes i Tidenden, Sp. 1136—1200. Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B.).

De stillede Ændringsforslag samt Lovforslagets Paragraffer fattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Meergaard): Som det vil ses, fremtræder Lovforslaget gennem de Ændringsforslag, der ere stillede af et Flertal i Udvalget, i en ikke uvæsentlig forandret Skikkelse fra den, hvori det forlod dette Ting. Den væsentligste Forandring, der er indført i Lovforslaget, er vel nok den, der er udtrykt i det første og det andet Ændringsforslag, og som gaar ud paa at begrænse Lovens Varighed til et Aar. Det vil jo erindres, at ganske vist ogsaa det oprindelige Lovforslag ikke hjemlede en stedsevarende Anvendelse af denne Lov; der var ogsaa der en Art Begrænsning, idet der stod: „Fra 1ste April 1894 og indtil videre udredes af Statskassen“ o. s. v., men i Stedet for denne vage Begrænsning „indtil videre“, som jo selvfølgelig heller ingen retlig Gyldighed har, er Loven gennem Flertallets Ændringsforslag begrænset til at gælde for et enkelt Aar. Derved afvæbnes efter vor Mening flere Indvendinger, som fremkom mod Lovforslaget ved dets 1ste Behandling, og som vel havde en vis Vægt, først og fremmest den Indvending af rent finansiel Natur, at det vil være umuligt for et længere Aaremaal at sige, hvorvidt der kan blive et Overskud paa Finansloven til Anvendelse i dette Øjemed. Lovforslagets Princip er jo netop dette, at Omkostningerne ved denne Udbetaling til Amtsrepartitionsfondene ikke skulle dækkes ved nogen særlig Indtægt, men skulle afholdes af Overskuddet paa det enkelte Aars Finanslov. Nu ere vi i Stand til at danne os en fornuftig, begrundet Mening om, hvor stort Overskuddet bliver for Finansaaet 1894—95, men vi ere selvfølgelig ude af Stand til at danne os nogen Mening om, hvorledes det vil stille sig i 1895—96 og følgende Aar. Derfor er det klart, at vi staa paa meget sikrere Grund, naar vi begrænse Lovens Gyldighed til det kommende Finansaaet, og navnlig naar denne Ændring fremkommer paa saa sent et Tidspunkt, som den gør, hvor vi ved den i dette Ting stedfundne Afstemning ved Finanslovens 3dje Behandling

i alt væsentligt ere i Stand til at danne os en Forestilling om det endelige finansielle Resultat. Det vil ses, at der inden for det Flertal, som ellers i Hovedsagen har sluttet sig om Loven, er nogen Uenighed med Hensyn til, hvorvidt der skal fastsættes en bestemt Sum eller ikke. To ærede Medlemmer, som staa nævnte her i Betænkningen, have ønsket en bestemt Sum fastsat. Det forekommer nu mig, at det er en Differens af mere formel end reel Natur, idet, som det let vil ses, de 2,500,000 Kr., der ere nævnte i Ændringsforslaget Nr. 2, paa det allernærmeste bliver der Beløb, der vil fremkomme, naar Reglen i Lovforslaget følges, at det skal være Halvdelen af det Beløb, der vil være at paaligne Ager og Engs Hartkorn til Amtsrepartitionsfonden. Det paalignede Beløb til Amtsrepartitionsfondene er jo ca. 5 Mill. Kr., Halvdelen deraf er altsaa ca. halvtredje Mill. Kr. Det bliver paa det nærmeste det samme, men de to ærede Medlemmer have ønsket Summen bestemt afgrænset. De to følgende Ændringsforslag, Nr. 3 og 4, have mindre reel Betydning. Ændringsforslaget Nr. 3 er jo egentlig blot en Rettelse, idet der sættes „Regnskabsaaet 1894—95“ i Stedet for Kalenderaaet; Amtsfondenes Regnskabsaaer gaar jo nemlig fra 1ste April til 31te Marts. Det andet Ændringsforslag har til Hensigt, som det ogsaa udtales i Betænkningen, at give Administrationen den fornødne Tid til at foretage Udregningerne og Fordelingen. Amtsrådene skulle jo ikke lægge Amtsrepartitionsfondenes Budget for midt i Marts Maaned; det foregaar jo i Reglen i Februar, men for midt i Marts behøver det ikke at gøres, og man mener derfor, at hvis man fastholder den i Lovforslaget oprindelig nævnte Frist, April, vil det give alt for lidt Tid for Administrationen, og vi have saa ændret den anden Termin i Overensstemmelse dermed. Ændringsforslag under Nr. 5 er af mere væsentlig Betydning, idet der foreslaas at lade Halvdelen af Beløbet ikke tilfalde Amtsrepartitionsfondene, men gennem Amtsrådene fordeles til Sognekommunerne i Forhold til Størrelsen af deres Udgifter til Fattigvæsen og Alderdomsunderstøttelse. Det vil let ses, hvad Meningen er af denne Ændring er. Meningen er at raade Bod paa det Misforhold, som ofte har været paa Tale i dette Ting, og som de alle kende fra det praktiske Liv, det store Misforhold nemlig, der mere og mere, ogsaa navnlig ved de sidste Aars Lovgivning, er kommet mellem Sognekommunernes Skatteevne og Skattebyrde. I de Kommuner, hvor Hartkornet er lille i Forhold til Folketallet, i de Kommuner, der